

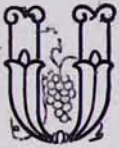
Ք Ա Ր Ո Չ

ԳԵՈՐԳ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՎԱԹՅԱՆ

ՀԻՍՈՒՍԻ ԾՆՆԴՅԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԷ

«Փառք ի բարձունս Աստուծոյ, և յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն»:

ԴՈՒԿԱՍ, Բ 14:



ուրբ ծննդան լուսաբացին խաղաղութիւն էր լսվում, խաղաղութիւն էր ազդարարվում մարդկութեան համար:

Ու խաղաղութեան այդ իշխանը աշխարհ եկավ, ծնվեց ո՛չ թե պաշտօնների շքեղ սենյակներից մեկում, ո՛չ թե իշխանի, մեծատան հարկի տակ, այլ մսուրի մեջ: Ա՛յդ էր Աստուծու կամքը: Եվ ո՛վքեր էին մանուկին սուշի տեսնողները, ո՛վքեր էին երկնքից խաղաղութեան ավետման քաղցրահնչյուն երգի լսողները:— Հովիվները, բնութեան դրկո՞ւմ ապրող ու աշխատող, բարոյապես բարձր ու վեհ, արդար աշխատանքի մշակ հովիվները, հարուստ՝ հավատով ու ազնվութեամբ, միշտ աղքատ, միշտ աշխատող ու քշով դոհացող այդ մարդիկը, որոնք Ս. Ծննդան առաջին վկաները եղան:

Իմ հավատացյալ եղբայրներ՝ ր և բույրներ՝ ր.

Մանկացյալ Աստվածորդու հրաշափառ Ս. Ծննդան տոնը այս տարի էլ իր մեծ ու սքանչելի խորհրդով ողջ քրիստոնյա աշ-

խարհն ու նաև խաղաղասեր մարդկութիւնն իր մսուրի շուրջն է հավաքում:

Քսան ձիգ դարեր մարդկութիւնը հավատով, մեծ սիրով և անհուն երախտագիտութեամբ սրտագինս ծնրադրել է խաղաղութեան իշխանի նվիրական մսուրի առաջ ու Ս. Ծննդան խորհրդավոր ու պատմական սուրբ դիշերվա մեջ ունկնդրել հրեշտակների անսուտ բերնից խաղաղութեան, համերաշխութեան սրբազան պատգամը՝ «Եւ յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն...»:

Քրիստոսի Ս. Ծնունդը խաղաղութեան, համերաշխութեան իր վեհ դաղափարներով, այսօր էլ շի կորցրել երբե՛ք իր նշանակութիւնն ու պատմական արժեքը աշխարհի համար, մարդկութեան համար:

Ինչքա՞ն քաղցր ու հուսադրիչ էին հնչում ժամանակին տառապանքի, զրկանքի, կեղեքման անմխիթար վիճակում ապրող մարդկութեան համար Քրիստոսի Ս. Ծննդան պատգամները, մարդկութեան եղբայրութեան մեծ քարոզը:

«Մնաւ մեղ Փրկիչ, որ է Օծեալ Տէր»:

Նրկնքի պատգամը հրեշտակների բերանով ավետում է խաղաղություն երկրի վրա և մարդկանց մեջ հաճություն: Աստվածորդին աշխարհ էր դալիս մարդկության փրկության համար, վերացնելու բռնությունը, շարիքը, մեղքը: Նա խաղաղությունը պիտի թագավորեցներ աշխարհում, կյանք և ճանապարհ, լույս և փրկություն էր բերում աշխարհին և քրիստոնեական լուսով լուսավորում ամբողջ աշխարհն ու մարդկությունը:

Բեթղեհեմի այրում ծնված մանուկ Հիսուսը մի հզոր ուժ էր, որ աշխարհը պիտի կերպարանափոխեր, նոր կյանք, նոր արդարություն, սեր, ճշմարտություն և խաղաղություն էր բերում կյանքի մեջ, մարդկանց համար՝ իրագործելու Աստծու կամքը, որպեսզի նրանք դառնան տաճար Աստծու, լինեն կատարյալ, որպես երկնավոր Հայրն է կատարյալ և ապրեն երջանիկ այդ նոր կյանքով, նոր ճշմարտությամբ:

Քրիստոսի ծնունդը մի նոր ու փառավոր էջ էր բաց անում մարդկության կյանքում և պատմության մեջ: Քրիստոսի մսուրի առաջ եղբայրացան բոլոր ազգերն ու ժողովուրդները, Արևելքի իմաստուն մոգերն ու Պաղեստինի պարզամիտ հովիվները: Քրիստոսի Ս. Մենդյան գիշերը փշրվեցին ազգերն իրարից բաժանող կեղծ պատանելիները, փշրվեցին ստրկության բոլոր շղթաները, փարատվեց խավարի, տգիտության, մեղքի թանձր մշուշը և մարդկության համար ծագեց մի նոր ու խոստովանալից առավոտ:

Բեթղեհեմի Ս. Մենդյան այրից մարդկության համար սկիզբ է առնում մի մեծ կյանք, որը Ավետարանը կոչում է Աստծու թագավորություն, և «որը ո՛չ այլ ինչ է, եթե ոչ մարդկանց նոր միություն, որ նպատակ է դրել Աստծու կամքը կատարել երկրի վրա»:

Ուրեմն ի՞նչ էր բերում աշխարհին՝ Արևելքի մի հեռավոր ու մոռացված անկյունում ծնվող Փրկիչը:— Ամենաթանկագին բանը՝ խաղաղությունը, որի համար մարդկությունը պայքարել է ու պայքարում է մինչև այսօր էլ: Պատերազմների, արյան նախճիրների մղձավանջը միշտ էլ դամոկլյան սրի նման կախված է եղել մարդկության գլխին: Եվ ահա Ս. Մենդյան գիշերը հրեշտակները Բեթղեհեմի հովիվների միջոցով աշխարհին ավե-

տեցին աստվածային խաղաղության պատգամները:

Ժամանակի իշխողները, դպիրներն ու փարիսեցիները, իրենց գործի և կյանքի վախճանն էին տեսնում Հիսուսի ծննդյամբ: Նրանք սարսափում էին մանուկ խաղաղությունից և սրեցին իրենց զենքերը, պատերազմ հայտարարեցին խաղաղության դեմ: Սակայն Բեթղեհեմի անմեղ մանուկների խուժուժ կոտորածն էլ չփրկեց նրանց: Աստծու շնորհիվ և իմաստությամբ Բեթղեհեմի մանուկը մեծացավ ու դարձավ մի հզոր ու աստվածային անհաղթելի ուժ, պայքարի կլավ հին աշխարհի դեմ, խարազանով Տաճարից դուրս բռնեց կեղծ բարեպաշտներին իրրև ավազակների, որոնք մարդկության կյանքը դժոխքի էին վերածել և Աստծու Տաճարը՝ ավազակների որջի:

«Տուն իմ, տուն աղօթից կոչեսցի...»:

Սիրելի եղբայրներ՝ և քույրեր՝.

Այսօր էլ աշխարհում կան կեղծ քրիստոնյաներ և «բանի վաճառական»ներ, որոնք մարդկային խիղճը քարացրած, Բեթղեհեմի մանկանց նոր կոտորածներ են պատրաստում, մարդկությունը բնաջինջ անելու նոր զենքեր են հնարում, և փարիսեցիների նման, եկեղեցիներում կանգնած մի ձեռքով խաչ են հանում Քրիստոսի մսուրի առաջ և մանկացյալ Հիսուսի Մենդյան ավետիքն են երգում՝ «Փառք ի բարձունս Աստուծոյ և յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն», մյուս ձեռքով զենք են բարձրացնում անմեղ մանուկների, կանանց, մայրերի վրա և աշխարհի խաղաղության վրա:

Իմ հավատացյալ եղբայրներ՝ և քույրեր՝.

Քրիստոսի Ս. Մենդյան այս ուրախ տոնի առթիվ, եկե՛ք մեր հավատի ու մոթի թևերով գնանք մինչև Ս. Բեթղեհեմ, մենք էլ հոգով երկրպագենք պարզամիտ հովիվների և երկյուղած մոգերի նման Նրա մսուրի առաջ և մեր հոգու բոլոր հույզերը, մեր սրտի սերը մատուցենք մանկացյալ Աստծուն և ծնրադրենք մանուկ խաղաղության օրօրոցի առաջ և մի անգամ ևս հնչեցնենք Ս. Մենդյան ավանդական երգը՝ «Խորհուրդ մեծ և սքանչելի, որ յայսմ ատուր յայտնեցաւ»:

Ս. Մենդյան այս սրբազան օրերին շնորհանք, որ դեռևս աշխարհում կան մար-

դիկ, որոնք ձգտում են մի անգամ ևս խաչ հանել խաղաղությունը, ճշմարտությունը, «նայեցե՛ք մարտնչող քրիստոնյա ազգերին, որոնք անխնա հոշոտում են միմյանց, նայեցե՛ք մարդկային հասարակության, ուր իբր թշնամի բանականը կանգնած են դեմ առ դեմ հարուստն ու աղքատը, գիտունն ու ուսմիկը, տերն ու ստրուկը»: Մինչ մենք հնչեցնում ենք Ս. Ծննդյան ուրախ ալիլուիաները, մարդկանց եղբայրության սրբազան քարոզը, «Հազարավոր մարդիկ իրենց վերջին շունչն են փչում աղքատության մեջ, հազարավոր երեխաներ մերկ, բոկոտն ու քաղցած իրենց վշտոտ ու մարած հայացքն աշխարհի բախտավորներին են ուղղել...» (Գեորգ Զ. Կաթողիկոսի քարոզչության):

Տեսնում և լսում է քրիստոնյա աշխարհի մեծ մասը մարդկային այս ամենօրյա տխուր տեսարանը և, Ավետարանի ղևատացու նման, անցնում անտարբեր մարդկային ծով վշտերի կողքով:

Այսօր ալիլի քան մի այլ ժամանակ քրիստոնյա աշխարհը սպասում է Քրիստոսի Ս. Ծննդյան պատմական ու դարավոր պատգամների կենսագործմանը:

Քսան ձիգ դարեր հայ հավատացյալ ժո-

ղովուրդը ծնրադրել է իր Փրկչի Ս. Մսուրի առաջ մեծ հավատով և երկյուղածությամբ ու աղոթել սրտագինս «Վասն խաղաղութեան ամենայն աշխարհի»: Այսօր էլ աղոթենք, որ մանկացյալ Աստվածորդին, իր սուրբ ու հրաշափառ Ծննդյան տոնի առթիվ, մարդկանց սիրտն ու հոգին լուսավորի խաղաղության սրբազան լույսով, որպեսզի ընդմիշտ հեռանան աշխարհից թշնամությունն ու աստվածությունը և թագավորեն ամենուրեք սերն ու արդարությունը:

Ս. Ծննդյան այս սրբազան օրերին, թո՛ղ խաղաղության հոգին իբր մանանա իջնի մարդկանց սրտերի վրա և թո՛ղ միշտ Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցու կամարների տակ հնչի խնկելի հորենացու Ս. Ծննդյան զողտրիկ երգը՝ «Խորհուրդ մեծ և սքանչելի, որ յայսմ ատուր յայտնեցաւ»: Իմ հավատացյալ հայ եղբայրներ և բույրեր:

Մեր աչքի լույսի պես պահենք Ս. Ծննդյան մեծ պատգամները, որոնց հավատացել ու սպրել է մինչև այսօր մեր ժողովուրդը:

«Փա՛ռմ հրաշափառ ծննդեան քո, Տէ՛ր», ամէն:

